

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 52.

Anden Session.

24de Møde.

Liredagen den 12te November
(Fortsat).

Indenrigsministeren: Der er, efter hvad jeg antager, fremkommen en lille Begrebsforverling i Dittringerne af eet af de ærede Medlemmer, der have stillet Forslaget under Nr. 3, som jeg skal tillade mig at fremhæve. Det er jo ganske rigtigt, at det enkelte Stykke Bildt ikke er Nogens Eiendom, forinden det er nedlagt; men deraf følger ikke, at Jagtretten som saadan ikke kan være nogen Eiendomsret, hvilken den netop er her i Landet, saaledes som ogsaa er blevet udviklet meget klart af en æret Landstingsmand, som sidder ligeoverfor mig, og som tillige har fremhævet, hvilket Indgreb i denne Eiendomsret der vil fremkomme ved Forslaget under Nr. 3. Det er ogsaa af Alt, hvad af ham er blevet fremsført, aldeles klart, at, hvis dette Forslag maatte tages til Følge, da vilde det have samme og muligen endog en mere indgribende Indflydelse paa dette Lovforslags videre Skjæbne; end det vilde have hadt, om det Forslag, som tidligere under Forhandlingerne var stillet til § 2, men som faldt med stor Majoritet, var blevet taget til Følge.

Blechingberg: Jeg fandt megen Consequents i Udvalgets Majoritets Indstillinger i nærværende Sag, og de tiltalte mig derfor. Jeg kunde meget vel gjøre mig fortrolig med den Anskuelse, at Almeenvellet kunde tale for, at gaae i den Retning, som Udvalgets Majoritet gik, da det altid er forekommet mig at være, om ikke formel Uret, saa dog reel Uret, at en Mand's Sød skulde kunne fortæres af Bildtet, uden at han kunde værge sig derimod, da deraf kan flyde et betydeligt national-øconomisk Tab, og da det medfører en Agita-

tion mellem de forskjellige Classer af Jordbrugere. Endog i den Udstrækning, hvori Udvalgets Majoritet gik med Hensyn til § 2, havde jeg gjerne forsonet mig med samme, naturligtvis under den stillede Betingelse af fuldstændig Erstatning, og jeg troede, at den Beregning, man havde opstillet, forenede de forskjellige Hensyn paa en saadan Maade, at man derved kunde være fyldestgjort. Det vandt imidlertid ikke Thingets Bisald, at gaae denne Vej i en saadan Udstrækning, som Udvalgets Majoritet var gaaet, hvorimod der senere er gjort forskellige Forsøg paa, ved Siden af en Afløsning i mindre Omfang, at finde andre Hjælpemidler, hvorom der navnlig nu her er Spørgsmaal. Jeg kan ikke nægte, at derved troer jeg, at Loven har tabt sin Consequents, og at dette navnlig ogsaa er Tilfældet hvad angaaer det Forslag, som er stillet under Nr. 4, der ad en Omvei fører til en Ophævelse af Jagtretten uden nogen Erstatning. Men jeg antager, at det endnu er mindre muligt, ja at det er aldeles umuligt, med Lovens hele øvrige Indhold, og navnlig med Afløsnings-systemet at forene det Forslag, som er stillet under Nr. 3. Jeg maa antage, at, dersom det vandt Thingets Bisald, saa maatte Størstedelen af den øvrige Lov falde bort; og efter denne Anskuelse, der vinder i Styrke ved hvad der tidligere er udtalt mod dette Forslag, kan jeg ikke andet, end paa det Bestemteste yttre mig derimod.

S. W. Hansen: Jeg ønskede kun at bemærke, at, naar jeg vil stemme imod Forslaget, saa skeer det ligesaa lidet denne Gang, som da jeg stemte imod Udvalgets Majoritets Forslag til § 2, af politiske Grunde. Jeg troer, at dersom Reiskærdigheden bød at optage en Bestemmelse i Loven, som den, der dengang var foreslaaet, eller som den nu fore-